

"Den hvide, røde Rose."

„Die weisse, rothe Rose.“

Bj. Björnson.

Tempo di Menuetto.

Sång.

96.

Piano.

Den hvi - de, rö - de Ro - se, saa - kal - tes Sös - tre
Die wei - sse, ro - the Ro - se, sie wa - ren Schwe - stern

to, ja to. Den hvi - de var saa stil - - le, den
zwei, ja zwei. Die wei - sse var so still, ach, die

rö - de al - - tid lo. Men om - - vendt blev det
ro - the lacht stets frei. Das än - - der - te sich

si - den, ja, ti saa kom Fri - er - - ti - den, ja. Den
a - ber, ja, es ka - men Frei - ers - - zei - ten, ja. Da

hvi - - de blev saa rød saa rød, den rö - de blev saa
 ward die wei - sse roth, so roth, die ro - the ward so

rit. *a tempo*

p *colla parte* *a tempo*

hvid.
 weiss.

p grazioso

Ti ham den röde elsked,
 Ham vilde Far ej ha, ej ha.
 Men ham den hvide elsked,
 Han fik paa Timen ja.
 Den röde, ak, hun falmer, ja,
 Med Suk og Sorg og Salmer, ja.
 Den hvide blev saa rød, saa rød,
 Den röde blev saa hvid.

Nej, saa blev Far, Skam, bange,
 Og maatte til med ja, aa ja!
 Og saa klang glade Sange
 Til Bryllups-skud, hurra!
 Og snart sprang mindre Roser, ja
 Paa Sko og bitte Hoser, ja,
 Den rödes, de var hvide, - men
 Den hvides alle rød'!

*Denn, den die rothe liebte,
 Den wollt' Papa nicht haben, ja.
 Doch den die weisse liebte,
 Der hatt' das „Ja“ den ersten Tag.
 Die rothe sie verblich, ach ja,
 Die weisse ward so roth, ja,
 Die rothe ward so weiss, so weiss,
 Die rothe ward so weiss.*

*Da ward Papa doch bange,
 Er musste geben schnell sein Ja.
 Bei lustigem Gesange
 Ward Hochzeit dann, hurrah!
 Bald gab's da kleine Rosen, ja,
 Der rothen waren weiss, ja,
 Der weissen alle roth, ja roth,
 Der weissen alle roth!*